

[Ib Larsen.]

er taget tilbage og derfor ikke ønskes til afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Ændringsforslag nr. 77 i tillægsbetænkningen er taget tilbage, Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Poul Dam (SF):

Tidligere ordførere har på forskellig måde kommenteret den rent tekniske situation, vi står i, med 559 — ja, nu er det kun 558 — ændringsforslag til finansloven, fordelt på blad nr. 257, blad nr. 283, blad nr. 284, blad nr. 285 plus en rettelse på blad nr. 309, et enkelt, lille og overskueligt materiale. Der er ikke mange i denne sal, der har overblik over dette. Jeg er ikke sikker på, jeg har det, og jeg kan vel egentlig kun nævne et par enkelte andre, som jeg tror har det.

Men det er jo ikke sagen alene. Det er også dette, at det, man opfordrer folketings til at tage stilling til ved disse 558 ændringsforslag, ikke er en række bevillingssager i normal forstand, men at det omfatter et meget stort antal emner, som i virkeligheden drejer sig om lovgivningsmæssige principper. Det gælder ikke mindst de store samleforslag, som findes sidst i tillægsbetænkningen, hvor man vil lave positive og negative budgetreguleringer og så giver en liste over forslag, man vil gennemføre for at muliggøre dette. Det vil sige, at man, når man stemmer om et enkelt af disse ændringsforslag, samtidig har taget stilling til en lang række forskellige politiske principper.

Den vifte af forskellige politiske spørgsmål, som i virkeligheden bliver for en tid afgjort ved afstemningen om ændringsforslagene, er så uhyre omfattende, at der vel næppe er noget politisk administrativt område, der ikke berøres af den, og der er næppe nogen af de politiske ideer, som har været fremme i de senere års debat, som ikke er med. Det er naturligvis udtryk for en meget god rationalisering, at man derved på én

gang får løst alle problemer. Man kunne sige, at når afstemningen i dag er færdig, har vi taget stilling til alting, så behøver vi egentlig ikke at bestille mere før sommerferien. Sådan kan det jo ikke gøres, det ville ikke være rimeligt, men i virkeligheden er det en sådan boopgørelse. folketingets medlemmer bliver opfordret til at deltage i.

Hvis man vil kigge på lidt historie på dette område, kan man jo kigge tilbage i de gamle folketingsårbøger eller rigsdagsårbøger; og de, der vil være nostalgiske og tænke på de gode gamle dage, kan prøve at slå op i den første rigsdagsårbog for 1898-99 og se, hvor stor finansloven var på det tidspunkt, og hvad det var for nogle små rare overskuelige bevillinger og sager, som finansudvalget arbejdede med, og som folketings og dengang også landstinget tog stilling til ved tredje behandling. Der er sket en udvikling og bestemt ikke til det bedre i denne henseende.

Jeg skal af meget nærliggende grunde undlade at gennemgå de mange ændringsforslag. De ligger i ca. 8 forskellige bundter, ja, ikke formelt, fordi de 5 første er slået sammen i tillægsbetænkningen, men der er jo altså et bundt tekniske ændringsforslag fra ministerierne først, som der ikke er noget særligt at sige til; der er en række ændringsforslag fra det radikale venstre, en række fra det konservative folkeparti og en række fra fremskridtspartiet.

Om disse sidste ændringsforslag gælder det, at vi i det store og hele vil stemme imod dem. Vi vil gøre et par undtagelser. Vi vil glæde fremskridtspartiet med hverken at stemme for eller imod et af deres forslag, og vi vil glæde det konservative folkeparti ved at stemme for et udmærket forslag om at yde et ekstra tilskud til produktionen af kortfilm. Vi vil derimod ikke stemme for det dermed sammenhængende forslag om at nedlægge statens filmcentral. Således opnår vi et bedre resultat, end de konservative havde tilsigtet, hvis vi altså får vores vilje. Dette tilfælde gør det jo ganske uskueligt, at mange af disse ændringsforslag